

Sygn. akt IV K 373/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2017r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowak - Januchta

Protokolant: Monika Kurek

w obecności Prokuratora: Ewy Gołębiowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniu 22 sierpnia 2017r.

sprawy **N. O.**

syna Z. i V. z d. T.

ur. (...) w Ł.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, VI Wydział Karny z dnia 18 maja 2011 roku, sygn. akt **VI K 1975/10** za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 8 marca 2010 roku do 24 marca 2010r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby oraz obok kary pozbawienia wolności na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na 10 złotych, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24 marca 2010 roku do dnia 25 marca 2010 roku oraz okres tymczasowego aresztowania od dnia 1 kwietnia 2011 roku do dnia 3 maja 2011 roku;

2 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, VI Wydział Karny z dnia 9 czerwca 2011 roku, sygn. akt **VI K 379/11** za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 21 lutego 2011r. na karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na 20 złotych, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 1 roku na poczet którego zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 lutego 2011 roku.

3 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, V Wydział Karny z dnia 15 lipca 2011 roku, sygn. akt **V K 538/11**:

- za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w dniu 28 marca 2010 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności,

- za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku popełnione w dniu 12 czerwca 2010r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, zaś postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia V Wydział Karny – Sekcja Wykonywania Orzeczeń z dnia 29 listopada 2011 roku, sygn. akt V Ko 1050/11 odroczone wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres 3 miesięcy, a postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia V Wydział Karny – Sekcja Wykonywania Orzeczeń z dnia 6 lipca 2012 roku, sygn. akt V Ko 248/12 ponownie odroczone wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności, a postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia V Wydział Karny – Sekcja Wykonywania Orzeczeń z dnia 23 kwietnia 2013 roku, sygn. akt V Ko 1757/12 warunkowo zawieszono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności na okres próby lat 5, zaś postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia V Wydział Karny – Sekcja Wykonywania Orzeczeń z dnia 18 października 2016 roku, sygn. akt V Ko 1323/16 zarządzono wykonanie kary łącznej

2 lat pozbawienia wolności na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 12 czerwca 2010 roku godz. 12:00 do dnia 14 czerwca 2010 roku godz. 13:25.

4 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi VI Wydział Karny z dnia 21 grudnia 2015 roku, sygn. akt **VI K 1232/15** za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. popełnione w dniu 15 lipca 2015 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio na poczet którego zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy tj. 15 lipca 2015r.

5 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 26 kwietnia 2016 roku, sygn. akt **IV K 116/16** za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniu 28 kwietnia 2015 roku na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

orzeka

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 87 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. orzeczone w wyrokach opisanych w pkt 3, 4 jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy z orzeczoną w wyroku opisanym w pkt 5 karą ograniczenia wolności i wymierza skazanemu **N. O.** karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt V K 538/11 od dnia 12 czerwca 2010 roku do dnia 14 czerwca 2010 roku oraz okres odbywania kary od dnia 21 września 2016 roku do dnia 22 sierpnia 2017 r. oraz karę ograniczenia wolności orzeczoną w sprawie IV K 116/16 wykonaną w wymiarze 2 godzin prac społecznych;

III. w pozostałym zakresie wyżej wymienione wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie co do wyroków opisanych w pkt 1 i 2;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. F. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) tytułem wynagrodzenia za pełnioną z urzędu obronę skazanego;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Sygn. akt IV K 373/17

UZASADNIENIE

N. O. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, VI Wydział Karny z dnia 18 maja 2011 roku, sygn. akt **VI K 1975/10** za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 8 marca 2010 roku do 24 marca 2010r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby oraz obok kary pozbawienia wolności na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na 10 złotych, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24 marca 2010 roku do dnia 25 marca 2010 roku oraz okres tymczasowego aresztowania od dnia 1 kwietnia 2011 roku do dnia 3 maja 2011 roku;

2 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, VI Wydział Karny z dnia 9 czerwca 2011 roku, sygn. akt **VI K 379/11** za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 21 lutego 2011r. na karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na 20 złotych, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów

mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 1 roku na poczet którego zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 lutego 2011 roku;

3 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, V Wydział Karny z dnia 15 lipca 2011 roku, sygn. akt **VK 538/11**:

- za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w dniu 28 marca 2010 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności,

- za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku popełnione w dniu 12 czerwca 2010r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, zaś postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia V Wydział Karny – Sekcja Wykonywania Orzeczeń z dnia 29 listopada 2011 roku, sygn. akt V Ko 1050/11 odroczone wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres 3 miesięcy, a postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia V Wydział Karny – Sekcja Wykonywania Orzeczeń z dnia 6 lipca 2012 roku, sygn. akt V Ko 248/12 ponownie odroczone wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności, a postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia V Wydział Karny – Sekcja Wykonywania Orzeczeń z dnia 23 kwietnia 2013 roku, sygn. akt V Ko 1757/12 warunkowo zawieszono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności na okres próby lat 5, zaś postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia V Wydział Karny – Sekcja Wykonywania Orzeczeń z dnia 18 października 2016 roku, sygn. akt V Ko 1323/16 zarządzone wykonanie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 12 czerwca 2010 roku godz. 12:00 do dnia 14 czerwca 2010 roku godz. 13:25.;

4 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi VI Wydział Karny z dnia 21 grudnia 2015 roku, sygn. akt **VI K 1232/15** za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. popełnione w dniu 15 lipca 2015 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio na poczet którego zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy tj. 15 lipca 2015r.;

5 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 26 kwietnia 2016 roku, sygn. akt **IV K 116/16** za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniu 28 kwietnia 2015 roku na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 2015, poz. 396) przepisów rozdziału IX ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (art. 85 -92 k.k.), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi konieczność orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. po dniu 01 lipca 2015 r. Mając na uwadze, iż ostatnie dwa wyroki skazujące wydane w stosunku do skazanego N. O., tj. wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi VI Wydział Karny z dnia 21 grudnia 2015 roku, sygn. akt VI K 1232/15 i wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 26 kwietnia 2016 roku, sygn. akt IV K 116/16, zapadły już po 1 lipca 2015r., przy rozpoznaniu wniosku o wydanie wyroku łącznego w niniejszej sprawie Sąd stosował przepisy rozdziału IX ustawy z dnia 06 czerwca 1997 r. Kodeks Karny (art. 85 k.k. – 92 k.k.) w brzmieniu aktualnie obowiązującym, a więc po wejściu w życie z dniem 01 lipca 2015 r. ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Ponadto w związku z objęciem węzłem kary łącznej kar prawomocnie wymierzonych przed datą 30 czerwca 2015 r. oraz po dniu 1 lipca 2015 r., Sąd mając na uwadze treść wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 czerwca 2016 r. sygn. akt II AKa 85/16, dokonał oceny, która z regulacji, zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k., jest względniejsza dla skazanego. Po analizie skazań dotyczących N. O. na podstawie starej i nowej ustawy, Sąd doszedł do przekonania, że

względniejsze są przepisy w brzmieniu aktualnie obowiązującym, a więc po wejściu w życie – z dniem 01 lipca 2015 r. – ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Zgodnie z art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Stosownie do treści art. 85 § 2 k.k. podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Zgodnie z art. 570 k.p.k. sąd wydaje wyrok łączny z urzędu lub na wniosek skazanego albo prokuratora, przy czym orzekając na wniosek skazanego sąd nie jest związany treścią złożonego wniosku i bierze po uwagę także wyroki, niepowołane we wniosku, a znane sądowi z urzędu (podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach 24.04.2007 r., II AKa 52/07, LEX 330999).

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie istnieją przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, V Wydział Karny z dnia 15 lipca 2011 roku w sprawie o sygn. akt V K 538/11 (pkt 3) i Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi VI Wydział Karny z dnia 21 grudnia 2015 roku w sprawie o sygn. akt VI K 1232/15 (pkt 4), oraz kary ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 26 kwietnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt IV K 116/16 (pkt 5) i orzeczenia wobec skazanego N. O. kary łącznej pozbawienia wolności. Jak wynika bowiem z akt sprawy, w tym z treści opinii o skazanym nadesłanej z Aresztu Śledczego w Ł. jedynie w tych sprawach orzeczone wobec skazanego kary bądź nie zostały dotychczas wprowadzone do wykonania lub oczekują na wykonanie jak w przypadku kar orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach o sygn. akt VI K 1232/15 (kara pozbawienia wolności do wykonania od dnia 18 września 2018 roku do dnia 16 maja 2019 roku) i IV K 116/16 (kara ograniczenia wolności wykonana w wymiarze 2 godzin), bądź jak w przypadku kary orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt V K 538/11 (kara pozbawienia wolności wykonywana od dnia 21 września 2016 roku do dnia 18 września 2018 roku) jest w chwili obecnej wykonywana. Nie podlega natomiast połączeniu kara pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego wyrokiem wydanym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, VI Wydział Karny z dnia 18 maja 2011 roku, sygn. akt VI K 1975/10 (pkt 1) albowiem została orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i jej zarządzenie nie jest już możliwe, a kara grzywny została już wykonana (informacja k. 58). Brak jest także podstaw do połączenia kary grzywny orzeczonej w sprawie o sygn. akt VI K 379/11 (pkt 2) albowiem kara ta została już wykonana.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (zasada absorpcji) do ich sumy (zasada kumulacji). Z przepisu tego wynika, że Sąd może zastosować zasadę asperacji.

Rozważając, która z zasad wymiaru kary łącznej powinna być zastosowana wobec skazanego Sąd kierował się m. in. poglądami wyrażonymi w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w tym również tym zapatrywaniem, iż „wydając wyrok łączny Sąd orzekający powinien rozważyć przede wszystkim czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej” (wyrok SN z dnia 25 października 1983 roku, sygn. akt IV KR 213/83, OSNKW 1984 z. 5-6, poz. 65). Sąd rozpoznający sprawę uwzględnił jednak również pogląd, zgodnie z którym orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy bowiem od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popelnienie przez skazanego wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 r., sygn. akt II AKa 154/01).

W związku z powyższym, a także mając na uwadze dyspozycję art. 86 § 1 k.k. należy wskazać, iż spośród wyroków podlegających połączeniu wskazanych w pkt 2, 3 i 4 najwyższa z jednostkowych kar wymierzonych skazanemu N. O.

to kara 2 lat pozbawienia wolności orzeczona w sprawie o sygn. akt V K 538/11. Natomiast suma kar jednostkowych orzeczonych w/w wyrokami to kara 3 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności (przyjmując na podstawie art. 87 §1 kk, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności).

Przy wymiarze kary łącznej Sąd rozważył stopień związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu. Należy wskazać, że jedynie dwa przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w pkt 3 i 5 zostały skierowane przeciwko tym samym rodzajowo dobrom prawnym, tj. przeciwko mieniu. Nadto skazany dopuścił się wszystkich czynów na przestrzeni znacznego okresu czasu. Z uwagi na powyższe okoliczności stwierdzić należy, że brak jest ścisłego związku podmiotowo - przedmiotowego, co przemawia przeciwko orzekaniu kary łącznej na zasadzie absorpcji.

Wymierzając N. O. karę łączną Sąd uwzględnił także treść dotyczącej go opinii z Aresztu Śledczego w Ł. (k. 37v). I tak skazany jednokrotnie karany był dyscyplinarnie. Posiadał także przy sobie przedmiot niedozwolony. Co więcej pozostaje umiarkowanie krytyczny wobec popełnionych przez siebie przestępstw i dotychczasowego trybu życia. Z drugiej jednak strony dwukrotnie udzielano mu nagród kodeksowych. W środowisku współosadzonych z właściwej dla niego grupy nie odnotowano występowania konfliktów i w warunkach izolacji nie przejawiał także skłonności do dominacji czy posługiwania się przemocą a co za tym idzie nie było potrzeby użycia wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Skazany nie dokonywał również autoagresji. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej i nie zanotowano negatywnych zdarzeń na tym tle z jego udziałem. Jednocześnie wobec funkcjonariuszy posiada postawę regulaminową oraz nie stwierdzono u niego uzależnienia w żadnej formie. Biorąc powyższe pod uwagę należy wskazać, że nadesłana opinia jest dla skazanego stosunkowo korzystna. Okoliczność ta przemawiała zatem za orzeczeniem wobec niego kary łącznej na zasadzie zbliżonej do absorpcji.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd miał również na względzie dotychczasowy sposób życia N. O.. Jedną z pierwszych okoliczności, która od razu rzuca się w oczy jest to, że skazany aż trzykrotnie karany był za przestępstwa przeciwko mieniu, które to czyny charakteryzują się przeciwieństwem znacznym stopniem szkodliwości społecznej. Przeciwnie zastosowaniu zasady całkowitej absorpcji przemawia zatem dotychczasowy sposób życia skazanego, który wynika z informacji z KRK (k. 30 - 31). Wymierzone wobec skazanego kary nie spowodowały u niego refleksji nad swoim postępowaniem i nabrania respektu dla wartości chronionych przez obowiązujący porządek prawny, co chociażby skutkowało zarządzaniem wykonania kary uprzednio warunkowo zawieszanej w sprawie V K 538/11. Dotychczasowy sposób życia skazanego świadczy tym samym o znacznym stopniu jego demoralizacji i zdaniem Sądu wymaga długiego okresu jego resocjalizacji w warunkach izolacji od społeczeństwa. W ocenie Sądu kara łączna wymierzona na zasadzie całkowitej absorpcji nie spełniłaby swoich funkcji w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej, a także nie byłaby sprawiedliwa w odczuciu społecznym, gdyż prowadziłaby do nieuzasadnionego „premiowania” skazanego i nadmiernej redukcji orzeczonych wobec niego kar. Należy przy tym zauważyć, iż Sądy orzekające w poszczególnych sprawach, w których w/w został skazany dostosowały wymiar kary nie tylko do celów prewencyjnych, ale także do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów jakich się skazany dopuścił. Tym samym przyzmat oceny dotychczasowego przebiegu okresu wykonywania poszczególnych kar jednostkowych nie jest ze względów oczywistych dla skazanego korzystny. Ponadto należy mieć na uwadze, że decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej mają w szczególności cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie ma odnieść kara w stosunku do osoby skazanego. Analiza dotychczasowego sposobu życia skazanego nie pozwala postawić wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Skazany mimo zapadłych wobec niego wyroków i szans poprawy nie zmienił swojego postępowania i powracał na drogę przestępstwa. Rodzaj popełnionych przez skazanego przestępstw przemawia także za przyjęciem, że ogół jego przestępczej działalności charakteryzuje wysoki stopień społecznej szkodliwości. Jednocześnie wskazać należy, że instytucja kary łącznej nie jest i nie może być formą automatycznego łagodzenia odpowiedzialności karnej, albowiem trudno przyjąć, aby zasadnym było premiowanie skazanego ulgą za to, że dopuścił się przestępstw. Tym samym całkowicie nieuzasadnione byłoby zatem wymierzenie skazanemu kary zbliżonej do dolnego progu wymiaru kary łącznej, gdyż w istocie prowadziłoby to do darowania skazanemu części kar. W tych okolicznościach redukcja kar poprzez stosowanie absorpcji w szerokim zakresie stanowiłoby nadużycie instytucji kary łącznej, która służy przeciwieństwu ograniczeniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej

czynów jakich dopuścił się w swoim życiu. W tym miejscu należy podkreślić również, że kara łączna nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, lecz być instytucją gwarantującą racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielości przestępstw. Wszystkie powyższe okoliczności dotyczące trybu życia skazanego świadczą zdaniem Sądu o znacznym stopniu demoralizacji skazanego, w konsekwencji również przemawiają przeciw stosowaniu przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji.

Reasumując wszystkie podniesione powyżej okoliczności Sąd uznał, iż wymierzona kara łączna 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności będzie karą adekwatną do całościowego zachowania skazanego, skłoni go też do poczynienia rzeczywistej refleksji nad własnym postępowaniem i uświadomi mu nieopłacalność wchodzenia w konflikty z prawem. Kara taka będzie też zdaniem Sądu karą sprawiedliwą w odczuciu społecznym, spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu kara łączna pozbawienia wolności wymierzona na zasadzie absorpcji, nie spełniłaby swoich funkcji w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej, a przede wszystkim nie byłaby sprawiedliwa w odczuciu społecznym. Należy jeszcze raz zauważyć, iż Sądy orzekające w poszczególnych sprawach, w których N. O. został skazany dostosowały wymiar kary nie tylko do celów prewencyjnych, ale także do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów. Sąd wydający obecnie wyrok łączny nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w osądzonych sprawach.

Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt V K 538/11 od dnia 12 czerwca 2010 roku do dnia 14 czerwca 2010 roku oraz okres odbywania kary od dnia 21 września 2016 roku do dnia 22 sierpnia 2017 r. oraz karę ograniczenia wolności orzeczoną w sprawie IV K 116/16 wykonaną w wymiarze 2 godzin prac społecznych;

Sąd ustalił również, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 572 k.p.k. wobec braku warunków do objęcia wyrokiem łącznym wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, VI Wydział Karny z dnia 18 maja 2011 roku, sygn. akt VI K 1975/10 (pkt 1) oraz wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, VI Wydział Karny z dnia 9 czerwca 2011 roku, sygn. akt VI K 379/11 (pkt 2) Sąd w tym zakresie postępowanie umorzył.

O kosztach nieopłaconej a udzielonej skazanemu z urzędu przez adw. J. F. obrony Sąd orzekł działając na podstawie art. art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu przyznając temu obrońcy kwotę 147,60 złotych powiększoną o należny podatek VAT.

Biorąc pod uwagę fakt, iż skazany N. O. odbywa karę pozbawienia wolności Sąd zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.